

hier op voort te borduren en wel met het thema 'de hel'. Voor een zwaar gelovige dus misschien niet de beste plek, maar voor de creatieveling de plek bij uitstek. Het eten was ook zeker niet verkeerd. De beoordeling is als volgt:

Kwaliteit: 8
Kwantiteit: 8
Prijs: 7
Bediening: 7
Sfeer: 10
Eindcijfer: 8

De laatste dag kwamen de gebroeders Konijn op bezoek tijdens hun rondtocht, dus besloten we hen meteen voordeel te laten halen uit ons onderzoek en wel door ze mee te nemen naar het beste restaurant, die in het steegje.

Vandaar dat er in mijn culinaire verslag slechts 7 eetgelegenheden vergeleken zijn. Bijna alle plekken zijn wel goed. Vermijdt alleen de pizzeria op het plein. Waar u verder moet eten hangt uiteraard af van uw voorkeur voor kwaliteit, kwantiteit, prijs, bediening en sfeer.

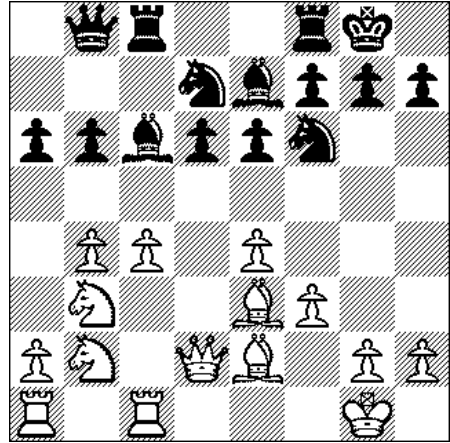
En als u ook wilt weten waar al deze eetgelegenheden te vinden zijn, ga dan vooral dit jaar mee naar Pardubice.

Schaakgenot in Pardubice

Floris van Assendelft

Schaaktechnisch viel het allemaal wat tegen in Pardubice. (Hoe kwam dat eigenlijk? Zie overige verslagen over Pardubice!). Als je met een kater achter het bord zit, dan lukt het absoluut niet om varianten door te rekenen. Echter een strategische partij spelen, lukt prima. Je hoeft weinig concreet te berekenen en kan spelen op de automatische piloot. De egel opstelling (als de tegenstander het onhandig aanpakt, dan prikt ie zich aan een stekel!) is daar geschikt voor. Deze partij was dus een egel. Kijk, huiver en geniet (deed ik ook tijdens de partij).

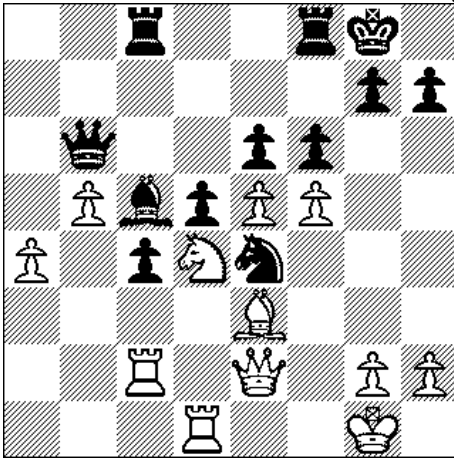

Viorel Lutger – Floris van Assendelft

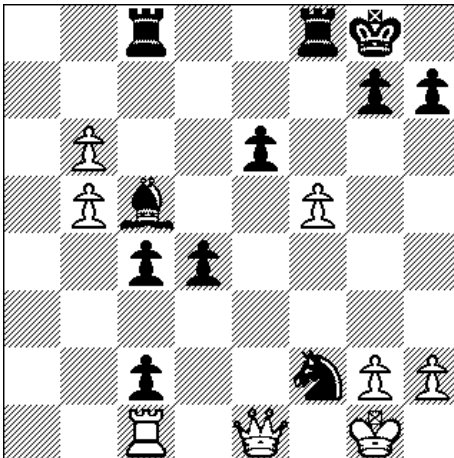
Pardubice, juli 2008.

1.e4 c5 2.Pf3 d6 3.d4 cxd4 4.Pxd4 Pf6 5.f3 Het idee hiervan is dat wit zich nu met c4 kan opstellen en daardoor meer ruimte heeft, dan als hij 5.Pf3 speelt. Nu daarentegen, kan zwart de egelopstelling aannemen. Een kans die ik niet voorbij laat gaan, want deze opstelling speel ik erg graag en heb ik al de nodige ervaring mee. **5...e6 6.c4 Le7 7.Pc3 0-0 8.Le3 a6 9.Le2 b6 10.0-0 Lb7 11.Dd2 Dc7** Deze opstelling van zwart heet het drierijensysteem. Het is passief, maar flexibel. Het doel is om op den duur met zetten als b5, e5, d5 en/of f5 het witte centrum aan te tasten. **12.Tfc1 Pbd7 13.b4 Tac8 14.Pb3 Db8 15.Pa4 Lc6 16.Pb2** Wit heeft zijn paard van c3 naar b2 omgespeeld. Dit is niet bepaald een goed idee geweest. De eerste tegenactie van zwart tegen het witte centrum volgt.

16...b5 17.cxb5 Na Pd4 was ik La8 van plan om dan na cxb5 met d5 te reageren, waarna zwart wat compensatie heeft voor de pion. **17... Lxb5 18.Lxb5 axb5** Nu ben ik ook los, maar dan zonder pionverlies. **19.Pd4 Pe5 20.De2 d5** De tweede breektzet **21.f4 Pc4 22.e5 Pe4 23.Pxc4 bxc4** Normaal is deze structuur slecht voor zwart. Nu zijn echter de witveldige lopers geruild. Met bijvoorbeeld een witte loper op c2 en een zwarte loper op b7 staat wit beter. Nu staat zwart beter vanwege het sterke zwarte paard (op uiteraard een verzwakt, wit veld) **24.b5 La3** Voorkomt dat wit met a4 irritante vrijpionnen kan krijgen. **25.Tc2 Db6** Gaat in allerlei afrekaanvallen staan lijkt het, op de meeste paardzetten speel ik echter Lc5 en heeft wit geen trucs. **26.f5** Wit kan niks, en probeert op koningsaanval te spelen, dit is mogelijk omdat de toevoer van zwarte stukken naar de koningsvleugel lastig is. **26...Lc5 27.Td1 f6!** Een hele sterke zet. Wat wit ook doet, er komt een zwarte pion op e5 (na bijvoorbeeld 28. exf6 speel ik 28....e5 met winst!) **28.a4**

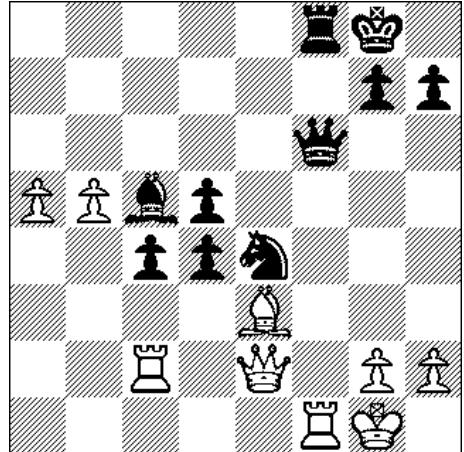

Dit vond ik een ergerlijke, maar sterke zet. Ik genoot tijdens de partij van mijn sterke looper en dame, die met de pion die op e5 gaat komen beslissend zijn. Nu dreigt wit a5, waarna ik mijn dame van de diagonaal af moet halen. Ik rekende me in deze stelling suf en zag een prachtige variant: 28...fxe5 29. a5 exd4 30. axb6 d3! 31. De1 dxc2 32. Tc1 d4 33. Lf2 Pxf2

En de zwarte vrijpionnen beslissen de partij. Er zijn echter erg veel alternatieven

voor wit, zoals een keer de zet b7, maar ook andere damezetten (ipv e1), dat ik besloot voor een 'gecontroleerde' variant waarin ik alles makkelijker kon uitrekenen **28...Ta8** Nu voorkom ik ook a5, en de toren op c8 deed toch niet mee. **29.fxe6 fxe5 30.e7 exd4** Altijd leuk om te spelen, maar Tf7 was sterker **31.exf8D+ Txf8 32.a5 Df6 33.Tf1**

33...Dxf1+ 34.Dxf1 dxe3! Na 34....Txf1+ Kxf1 dxe3 komt Ke2 en het is nog niet makkelijk voor zwart **35.Dxf8+ 35.De2 Tf2 36. Dg4 e2 37.Dc8+ Tf8+ 38.Dxc5** gaat wit mat **35...Kxf8** Nu hebben we dezelfde stelling als na 34...Dxf1, maar dan met één tempo meer (de witte koning staat nog niet op e2) en wint het eindspel makkelijk. **36.Kf1 d4 37.b6 d3 38.b7 La7 39.Tb2 e2+ 0-1**

Het was een ideale schaakvakantie met heel veel drinken, eten, gokken en vrouwen. Dit was mijn eerste schaaktoernooi waar ook veel respectabel vrouwelijk schoon rond liep, maar als het goed is heeft Laurens hier elders in dit clubblad daar al uitvoerig over geschreven. Het schaaktoernooi dat we speelden is het Open Europese kampioenschap voor amateurs. Hier deden dit jaar ruim 1500 spelers uit 47 landen aan mee. De eerste speeldag waren Laurens en ik vrij omdat onze groep (ELO 1800-2200) een dag later begon dan de rest. Deze ronde werd een paar dagen later op een ochtend ingehaald. Deze vrije dag konden we mooi gebruiken om een beetje rond te kijken en de stad te verkennen. In de speelzaal stonden verschillende standjes met allerlei promotiespul. Zo heb ik een tijdje met vader Polgar (die van de Polgar zussen) gepraat. Een erg sympathieke man die met veel liefde voor het spel, over schaken kan vertellen. Hij had wat nieuws bedacht, Superstarchess waarbij de velden

zeshoekig zijn ipv vierkant. Waarschijnlijk word er volgend jaar een Europees Kampioenschap in georganiseerd. Het is een leuk spel om een keer te doen maar in mijn optiek geen blijvertje. Verderop stond er een stand met Casino Alfredo. Hier zouden ze een paar dagen later pokertoernooien organiseren en verder stond er ook nog 'free drink and buffet'. Als Nederlander spreekt je dit natuurlijk wel aan.

Op dag twee waren we allemaal redelijk op tijd klaar zodat we ons nog net op tijd konden inschrijven voor het pokertoernooi om daar de boel mooi aan te stampen. We hadden nog tijd om nog even te maccen tussendoor. Bij de inschrijving hadden we toch een probleem. "Passport please." Niemand had een paspoort bij zich. Dus ik denk: Ze willen graag mensen naar binnen hebben. Dus terwijl ik m'n rijbewijs inlever zeg ik: "Jullie hebben allemaal wel een pasje in je portemonnee waar een pasfoto op staat." Tim kwam naar binnen

met z'n collegekaart waar een erg oude foto op staat. Verder werden er nog ov-kaarten en sportpassen tevoorschijn gehaald en even later waren we allemaal binnen. Verder kregen we op vertoon van een discountkaart (die we bij de inschrijving van het schaaktoernooi hebben gekregen) een speciale chip. Later kwamen we er achter dat je hiermee bonuschips (max. 1000 kronen per keer) krijgt als je fiches koopt om mee te spelen. Die bonuschips moet je eerst inzetten bij blackjack of roulette en als je dan wint krijg je normale chips terug. Dus wij met die bonuschips naar de blackjack. Gemiddeld heb ik hier die 1000 kronen er steeds ruim uit gehaald, maar het kan ook sneller. Op een gegeven moment zagen we een stel mooie blonde dames bij de roulette. Zij hadden al hun bonuschippies bij elkaar geveegd en twee gelijke stapels op rood en zwart ingezet. Je hebt een kans van 1 op 37 dat hij op '0' (groen) komt, maar de andere keren heb je de helft van de chips in één keer omgewisseld met normale

chips die wel geld waard zijn. Dit casino is echt gemaakt voor de zuinige Nederlander. Je krijgt er gratis drinken (ook sterke drank) en je krijgt gratis geld. Wat is een idealere plek om je stapavond te beginnen?

Dan nu het pokertoernooitje. Voor wie niet kan poken is het volgende stuk compleet onleesbaar. Als u zo iemand bent, lees dan verder bij de volgende alinea (tweede op de volgende pagina). Tijdens het spelen kwam ik erachter dat de blindlevels steeds korter werden. Aan het eind van het toernooi waren ze slechts 6 minuten, oftewel een complete bingo, dit heeft weinig meer met poker te maken. In één van de eerste handjes vond een Duitser twee seats links van me het nodig om z'n halve stack tegen mij weg te bluffen. Ik had mijn top pair bijna weg gelegd maar ik zag nog net op tijd dat hij me strak aan 't aankijken was, dus ik callde en hij had inderdaad niks. Nu kon ik flink wat potjes pakken en twee uur later was ik dan één van de chipleaders. Nu kon ik flink wat druk zetten aan tafel, alleen

nu verloor ik een aantal kleine potjes waarbij de tegenstander voor de flop al all-in is, A8 vs A9, 44 vs KJ, JJ vs KK en AQ vs KK. Die laatste was een erg grote pot waarbij ik dacht dat ik niks meer over zou houden. Maar ik had nog één 100-chip over. De volgende hand maar direct all-in en ik triplede naar 300 punten. Nu was de pauze voor de finaletafel. Jawel, ik had de finaletafel gehaald. Aan de finaletafel werden de 100-chips uit het spel gehaald. Deze worden dan allemaal gewisseld voor 500-chips. Voor elke 100-chip die er dan nog over zijn krijg je een kaart en dan krijgen de mensen met de hoogste kaart een 500-chip. Dit was de eerste keer dat ik heb gezien dat er gehighcard werd voor een toernooileven. Ik kreeg drie kaarten en de hoogste was een tien, maar vreemd genoeg was dit net genoeg voor een 500-chippie. Door in deze ronde ongeveer iedere hand all-in te gaan had ik van mijn 500-chip een stack van 4500 chips gemaakt. (Op dit moment was de big blind 2000 punten). Het enige wat ik nu nog moest doen is zorgen dat ik een fatsoenlijke hand krijg op mijn big blind. De button zet z'n laatste fiches in en is all-in voor 2000 punten, de small blind callt en ik kijk in m'n kaarten en vind: 72o....bah. Dan maar de flop hitten. Op een flop van 532 ga ik maar all-in en de sb callt met AJ en hit z'n boer waarop ik bubbelde. Tim, Floris en Laurens hebben later in de week nogmaals meegedaan aan een dergelijk toernooitje en Laurens a.k.a. "Loose Lou" bij hier net wel in het geld geëindigd.

Dan maar cashgamen. Jasper en Floris waren al druk bezig met het slopen van de tafel want die waren al eerder uit het toernooitje geknikkerd. Jasper was vooral erg goed bezig. Na een paar drankjes en met een Russisch accent kan hij erg goed de dronken figuur uithangen. Maar zijn spel blijft net zo strak als altijd. Later in de

week had hij een leuke strategie bedacht om een dronken imago te houden. Eerst aan tafel twee wodka-jus bestellen en daarna naar de bar lopen en fluisteren 'Can I have a jus d'orange?' zodat iedereen denkt dat hij nog steeds aan de alcohol is. Op de foto zien we Jasper met een flinke winst na een avondje pokeren.

Zoals ik al eerder vertelde begonnen Laurens en ik een ronde later met het schaaktoernooi. Wij moesten op de maandag twee ronden spelen (eerste ronde om acht uur 'sochtends). Daarom besloten we de zondagavond eens niet uit te gaan en wat te chillen bij het hotel. We waren net bezig met een potje poker toen er twee Russen binnen kwamen: de goedlachse Dmitry Chuprov (ELO 2577) en de licht autistische Pavel Smirnov (ELO 2592). Ze zagen dat we aan 't pokeren waren en wilden direct mee doen. Alleen pokeren we onderling niet om geld.

Chuprov stelde toen voor om een partij te snelschaken waarbij Pavel 2 minuten tegen 5 minuten speelt. Na wat overleg werd ons saaie potje poker afgebroken en kwamen de schaakstukken tevoorschijn. Toen de stukken eenmaal stonden kwam er geld op tafel: 1000 kronen (dit is iets meer dan 40 euro). Toen werd 't even stil. Ik probeerde de situatie even goed in te schatten. Pavel kende ik op dat moment niet maar schatte hem op een Elo van hoogstens 2500. Hij

zag er motorisch niet echt begaafd uit. Helemaal nuchter was hij ook niet. Floris had ook al een paar biertjes op, maar nog niet zoveel dat dat invloed zou hebben op z'n spel. Verder is 5 minuten voor Floris een rapidtempo. Met dit tijdsvoordeel kan hij iedere lastige situatie even doorrekenen terwijl zijn tegenstander vrijwel a tempo moet zetten. Floris had die dag een erg goede partij gespeeld, dus de vorm was goed. Na wat overleg bleek dat er niemand behoefte had om geld in te zetten, dus het moest allemaal van mij komen. Ik legde mijn 1000 kronen op tafel met de woorden: "Just one game." Verloor Floris dat potje dan was ik 't kwijt maar hebben we in ieder geval een mooi verhaal. Maar als hij die partij zou winnen hebben we een briljant verhaal.

Voor de eerste partij check:

http://www.youtube.com/watch?v=PCp_ndMmP_Q (Je kan ook zoeken op "Van Assendelft" in www.youtube.com en dan vindt je deze filmpjes ook)

Zoals jullie hebben gezien heeft Floris de eerste partij gewonnen en wordt er direct een rematch aangeboden. Deze is nu een freeroll, dus waarom niet. De tweede pot tegen Smirnov wint Floris wederom en nu vindt Chuprov het tijd om zelf te gaan spelen. Op dat moment dacht ik dat het helemaal easy money was maar de aangeschoten Chuprov heeft ook een monster ELO. Dat hij geen kleine schaker is heeft hij laten zien door derde te worden in het hoofdtoernooi. De eerste pot tegen Chuprov heeft Floris wit en wint wederom. Hierop vraagt Chuprov Floris naar z'n rating. Floris antwoordt achteloos: "Mwaah, twentyfour-something". Waarop wij in de lach schieten. Met de tweede partij tegen Chuprov heeft Floris meer moeite. Dit is duidelijk te merken aan de zingende Chuprov. Hoe harder hij "Hotel California" zingt, hoe beter hij z'n eigen stelling vindt. Uiteindelijk verliest Floris deze partij waarop hij Chuprov naar z'n ELO vraagt. Chuprov: "My ELO is 3000." Floris heel ad rem: "Like Rybka in your pocket." Diezelfde dag had Chuprov

nauwelijks achter zijn bord gezeten terwijl de stelling loeischerp was. Tijd voor de derde partij. Het laatste stuk van deze pot staat nu ook op youtube:

http://www.youtube.com/watch?v=cEVYQ_uo0a5I&feature=related

Hoe dit verhaal nu uiteindelijk afgelopen is? Dmitry Chuprov speelde net zolang door totdat er alleen nog maar roebels in z'n portemonnee zaten. De laatste partij legden ze 900 kronen en 10 euro in.

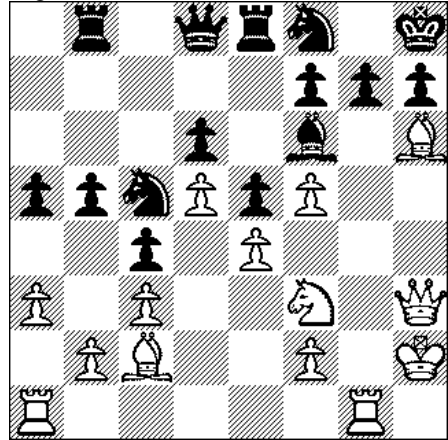
De volgende avond kwamen we Pavel weer tegen na het stappen. Hij wilde graag een rematch spelen. Maar dat is er helaas niet meer van gekomen.

Tot slot wil ik afsluiten met een schaakpotje. Ja, er is ook nog geschaakt in Pardubice. Mijn schaaktoernooi ging redelijk voorspoedig tot de onderstaande partij. Na deze pot heb ik dan ook weinig meer geschaakt. In de ronde hierna heb ik nog tegen een oude Tsjech (ELO 1939) gespeeld. Deze man had nog nooit de Riga-variant in het Spaans gezien dacht 40 minuten na en gaf toen een stuk weg op zet 12. Heerlijk zo'n psyche-out. De laatste ronde moest ik binnen twee uur af hebben omdat ik ook nog het main event pokertoernooi wilde spelen, dus die gaf ik maar op nadat m'n tegenstander remise weigerde (ook omdat mijn laatste zet direct een blunder was). De volgende partij is dus uit ronde 7:

GJ - Dieter Sehm

1.e4 e5 2.Pf3 Pc6 3.Lb5 a6 4.La4 Pf6 5.0-0 b5 6.Lb3 Le7 7.Te1 d6 8.c3 0-0 9.h3 Pa5 10.Lc2 c5 11.d4 Dc7 12.Pbd2 Lb7 13.d5 Lc8 14.Pf1 c4 15.g4 Tot hier vindt Fritz dat het nog helemaal volgens de boeken is 15...Pb7 16.Pg3 Pc5 17.Kh2 Tb8 18.Ld2 Te8 19.Tg1 a5 20.a3 20.Pfd7 21.Pf5 Pf8 22.h4 Dd8 23.Df1 beter was

hier h5 gevolgd door g5 en wit staat erg goed 23...Lxf5 24.gxf5 Lxh4 25.Dh3 Lf6 zwart mag niet op f2 nemen want dan komt Txg7, Dh6 en f6 26.Lh6 Kh8

Vrouwen in Pardubice

Laurens Snuverink

Deze zomer hadden we besloten om dit keer eens niet naar Gent te gaan, maar naar Pardubice in Tsjechië. We gingen met 2 auto's weg: die van Floris' ouders en "dur mijnend". Ondanks hard scheuren over de duitse snelweg waren we best lang onderweg, ik denk wel een uurtje of 10-11. Gelukkig ging het inschrijven daarna erg snel (NOT!) Na onze spullen gedumpt te hebben in de "homes", waren we allemaal hard toe aan een biertje. Vanzelfsprekend ging dit ook erg snel (het had snel kunnen gaan als we ons niet hadden laten leiden door Walter). Goed, in een ik-schrijf-een-stukje-voor-het-clubblad-omdat-mij-dat-gevraagd-is-of-omdat-ik-voel-dat-het-mijn-plicht-is-of-omdat-ik-niet-origineel-genoeg-ben stukje zou hier nu een mooi verhaal komen te staan met daarin het verloop van het toernooi, hoe iedereen heeft gespeeld en ter afsluiting een analyse van een partij van mijzelf, maar vandaag is een daar-heb-ik-niet-veel-zin-in-omdat-ik-dan-weer-na-moet-gaan-denken-over-hoe-iedereen-gespeeld-heeft-en-daarnaast-heb-ik-zelf-helaasly-een-baggertoernooi-gespeeld dag en dus heb ik besloten om er een ik-schrijf-een-stukje-voor-het-clubblad-met-veel-onzin-waarbij-het-hoofdonderwerp-niet-schaken-is-maar-vrouwelijk-schoon-aangezien-deze-stukjes-het-altijd-goed-doen-bij-de-gemiddelde-clubbladlezer-en-ik-daardoor-een-verhoogde-kans-heb-op-complimentjes-waar-ik-erg-van-houd-aangezien-ik-een-stier-ben stukje van te maken!

We speelden in verschillende gebouwen: Floris, Tim en Jelmer speelden in het hoofdgebouw; GJTB en ik in het bijgebouw (wat 15 min. langer lopen was,

grmbl). Jasper ging niet mee voor het schaken, maar magicte in het hoofdgebouw

en pokerde in het bijgebouw. Het bijgebouw was best chill, het was er ruim en je kon eenvoudig naar buiten lopen om even wat frisse lucht te pakken. Nadeel was wel de frituurlucht bij binnenkomst, dat had me bijna een keer letterlijk en figuurlijk genekt nadat ik de avond ervoor flink aan de bier, whisky, Paul (het drankje welteverstaan) en Mojito was gegaan. Ik keek nog eens rond en ik besepte: wat lopen hier veel chicks rond! Ik was ooit eens in België in een dorpje vlakbij Brussel, Leuven genaamd. Daar lopen er ook al zoveel rond! Laat ik ze dan ook maar voor het gemak "leuven" noemen ■

Het fijne van de Tsjechische leuven is dat de meesten niet obese zijn. Moeten ze ook gewoon doen ;) Nadeel is dat je wel flink moet zoeken als je op zoek bent naar een "verse set". Daarnaast vallen de meeste leuven ook in de categorie plork (prachtig lichaam, ontzettende ■■■■: schaam je dat je dit niet wist!). Vrijgezellen die op vakantie gaan naar Tsjechië om leuven te scoren raad ik dan ook aan om een niet-doorzichtige plastic zak en een vlag mee te nemen. Her en der lopen er ook wat ■■■■s rond en als je de juiste mensen aanspreekt kun je het misschien voor elkaar krijgen om aan een ■■■■ mee te doen. Ook als je in bent voor kinky praktijken zoals ■■■■, zit je in Pardubice goed: dat bewees een zeker persoon door een (details: veel oudere) leuf uit de kroeg te versieren om vervolgens de volgende ochtend helemaal onder de ■■■■ uit bed te stappen. Mocht je iemand zijn die geld wil betalen voor allerhande bevedigingstechnische zaken, er staan er

genoeg langs de weg. Ik heb ook van horen zeggen dat de “leeftijden langs de weg” soms beneden legaal niveau zijn en dat dit gedoogd wordt. Rest mij nog om de politiek correcte opmerking te maken dat ik niet achter deze “handel” sta, aangezien mensen een vertekend beeld van mij kunnen hebben na het lezen van vrouwgerelateerde Euwig Schaak stukjes

Het schijnt voor de leuven in de Balkan en omstreken nogal “in” te zijn om aan schaken te doen. Gezien mijn smaak (zie stukje(s) in Euwig Schaak over RH) kon ik me dus goed vermaken achter het bord. Ik was wel op een gegeven moment jaloers op GJTB, die mocht spelen tegen de leuf der leuven, met afstand de fijnste van de zaal en waarschijnlijk ook het toernooi: Patrycja Łabędź (zie foto). Verrassend genoeg is ze niet blond, maar brunette. Niet zo lang,

denk iets van 1.70m. Aangezien ze verre van obese is, is ze optilbaar (pluspunten!). Op zich wel logisch, als je bedenkt dat ze 16 is (meer pluspunten, hahaha). Het blijft toch altijd spannend op zo'n leeftijd hoe ze er na 4 jaar uit gaan zien, maar aangezien ze Poolse is, heb ik er wel vertrouwen in dat ze geen JF-ontwikkeling (JF: de mooiste Nederlandse schaakster die in een paar jaar tijd opeens obese was) doorgaat. Verder loopt ze met een goed gevulde fruitmand; als je er een appel uit zou halen en deze over de grond zou rollen, dan zou dit in een kaarsrechte baan gebeuren, zo rond zijn ze. Even rond zijn haar achterwielen, die goed worden geaccentueerd in de broeken die ze draagt. Jammer is dat ze van zichzelf weet dat ze er mag zijn, maar als ze schaakt, kijkt ze stiekem toch wel heel onschuldig...

Uiteraard liep er nog veel meer rond op het toernooi, Irina Kurochka en Yulia Yakovich, de favorieten bij Tim, Jelmer en Floris. Het ultieme voorbeeld van een plork liep er ook rond: [REDACTED], een leuf die eruit ziet alsof ze naar de Aldi is gegaan om daar een nieuw gezicht te kopen, maar blijkbaar was het gezicht daar zelfs te duur, dat ze uit nood het gezicht van een [REDACTED] heeft gepakt en dat heeft geprobeerd op te lappen met make-up. Desondanks was ze erg in trek bij de Lonnekernaren, die waarschijnlijk wel een plastic zak en vlag meegenomen hadden. Wel fijn waren sommige pokerdealsters, die allemaal met een megadiepe decolleté rondliepen wat uitzicht bood op minimaal een C. Er was flink wat te kijken dus, helaas gebruikte ik zo'n beetje elk potje al mijn bedenktijd; extra reden om hier eens aan te gaan werken...

Interview met Wouter de Haas

Jasper de Jong

Wouter de Haas, ook wel ‘Haas’ genoemd, is student Industrieel Ontwerpen aan de universiteit Twente. Hij is 22 jaar oud, heeft een rating van 1750, zegt hij altijd en is nog vrijgezel. Naast schaken doet hij ook aan shogi, de Japanse variant van schaken.

Vertel eens wat over je schaakcarriere...

Ik begon met schaken in groep 4. Ik schaakte altijd tegen een computerprogramma. Daarvan leerde ik hele slechte zetten, maar die waren goed genoeg om mijn klasgenoten te verslaan. Met mijn school in Bennekom deden we ook aan schoolschaken. We werden kampioen met 97,5 uit 100. Daarna ben ik bij een schaakclub gegaan. Ik was (en ben) erg prestatiegericht. Ik vond het leuk om te winnen, maar bij de senioren ging dat lastiger. Toen ik openingboekjes ging bestuderen werd ik langzaam beter. Ik ben blijven spelen tot ik aan mn studie begon. Toen ben ik 3 jaar gestopt, en daarna weer begonnen bij Max Euwe.

Wat zijn je doelen met schaken?

Ik wil gewoon langzaam wat bijleren. Ik heb geen concreet doel ofzo.

Vertel eens wat over je shogicarriere...

Ik heb shogi geleerd in de vierde klas van de middelbare school. Ik was met een clubje een spelletje aan het spelen, toen mijn geschiedenisdocent langs kwam: "Weten jullie wat pas echt een moeilijk spel is?" Toen zijn we een shogiclubje begonnen. Door mijn schaakervaring kon ik het sneller goed dan de rest. Via dezelfde docent kwam ik bij de shogi-bond terecht. In de zesde klas deed ik mee aan het NK,

waar ik 2 uit 4 haalde. Sindsdien doe ik elk jaar mee. Het leuke aan shogi is dat het zo

bijzonder is, omdat niemand het kent. Ik speel het dan ook af en toe op internet.

Je hebt je net geplaatst voor een toernooi in Japan...

Ja, dit jaar heb ik een kwalificatietoernooi in Den Haag gewonnen. Daarom ben ik uitgenodigd door de shogibond in Japan. 5 november ga ik voor een week naar Japan. Ik krijg een vergoeding van 100000 yen, maar dat is helaas niet genoeg om de reiskosten te dekken. Ik ga naar het stadje Tendo, dat bekend is om de mooie shogistukken die er gemaakt worden. Het toernooi duurt twee dagen, dus ik heb ook nog vijf dagen om de cultuur te bezichtigen.

Wat is je shogi-rating?

De shogi-rating werkt anders dan de schaakrating. Er wordt wel een rating bijgehouden zoals bij schaken, alleen wordt er naar het maximum van je rating gekeken. Op basis daarvan begin je als 15 kyu en kun je stijgen naar 1 kyu. Als je dan beter wordt, wordt je 1 dan en kun je verder stijgen naar 10 dan. Zelf ben ik 2 kyu. Dit komt ongeveer overeen met een 1550-ELO rating. Maar ik heb al wel een 1900-speler verslagen, die ooit derde van Europa was.

Wat is leuker, schaken of shogi?

Ik vind shogi leuker, omdat het unieke spelelementen heeft. En bij schaken lijken alle partijen meer op elkaar. Bij shogi (nog) niet.

Wat is het grootste verschil tussen schaken en shogi?

Bij shogi hebben stukken geen kleur en kun je stukken die je van je tegenstander slaat bij jezelf op het bord zetten.

Welk schaakstuk identificeer je je het meest mee?

Geen dame, zoveel kan ik niet. Een pion of een paard, omdat ik vaak anders denk dan anderen. Ik maak ook vaak vreemde opmerkingen. Ik denk dat ik wel op een pion lijkt. Ik ben niet zo bijzonder, maar af en toe kan er toch iets speciaals gebeuren. (als ik promoveer)

Welk shogistuk identificeer je je het meest mee?

De gouden generaal. Ik ben niet zo slap als paarden en lansen en in een aanval worden bijna alle stukken gebruikt. Alleen de

gouden generaal juist niet. Zelf vind ik het juist wel leuk om het anders aan te pakken en wel met de gouden generaal naar voren te gaan. En de gouden generaal zet vaak mat.

Shogi, shogi, shogi, soep eet je met een...
Ik hou niet van soep, maar da's niet waar.

(een vraag die ik van Anne moest stellen. Geen idee waarom) Wat is de mooiste mail die je ooit hebt ontvangen?

De mail van de penningmeester. Vriendelijk en toch doordringend. Alleen een beetje overbodig, want ik had al betaald.

EVEN VOORSTELLEN - JAN HERLAAR:

In deze aflevering belichten we wat achtergronden van iden van iemand niet zo heel lang lid is, maar al wel bij iedereen bekend is; niet alleen als wedstrijdleader maar ook als de trotse lijstaanvoerder. Een verslag van een kort kort gesprek met I

Een korte levensschets:

Herlaar werd in Rotterdam (Kralingen) geboren en begon zijn carrière als kantoorbediende op een scheepswerf. Via wat andere baantjes en diverse vervolgoopleidingen kwam kwam Herlaar in 1953 als instructeur vliegbasis Twente. Hij kon tot zijn pensioen in 1979 op de vliegbasis blijven. En naar eigen zinnen zeggen was het een groen op een standplaats te hoeven dienen. Verder is Herlaar 59 jaar, getrouwd en vader van 2 dochters en 2 zonen.

Herlaar heeft op zijn 6/7de jaar leren schaken en heeft dit een hele tijd als huisschaker gedaan o.a. als onderduiker in de oorlog waarin met papieren stukken gespeeld werd. Clubschaker werd Herlaar in 1957 bij het Witte Paard in Enschede. Dit clubschaken duurde tot 1961 toen Herlaar voor een halfjaarlijkse curcus naar Amerika moest en het schaken werd daarna opgegeven vanwege tijdgebrek. In 1980 wordt het verlangen naar het schaken Herlaar te machtig en hij gaat weer bij een club spelen Max Euwe dus. Waarom Max Euwe? Omdat Herlaar de dinsdagavond gunstig uitkwam, er ongeveer op zijn nivo gespeeld werd en er een gemoedelijke sfeer heerste. Zijn schaakkarrière bij Max Euwe verliep als volgt: In 1981 een zevende plaats, in 1982 een negende plaats en nu in 1983/84 alweer 12 weken bovenaan. Maar zoals Herlaar zelf zegt: "Nummer een staan geeft me een eng gevoel; ik hoor daar niet te staan, omdat er sterkere schakers zijn dan ik."

Over een vraag over zijn schaakstijl reageert Herlaar met: Die heb ik niet. Ik richt mij voornamelijk op mijn tegenstander; wel kan ik zeggen dat naarmate een partij langer duurt het peil afneemd. Ik heb zo rond de veertigste zet veel partijen weggegeven, o.a. Tegen ESGOO. Verder heb ik geen tijd om iets aan theorie te doen; mijn huiswerk bestaat uit het naspelen van partijen uit de krant en van mezelf.

Naast alle positieve punten plaatst Herlaar ook enige kritische opmerkingen over Max Euwe. Zo vindt hij dat het bestuur zich wel wat pittiger op mag stellen, vooral bij het leiden van vergaderingen. Ook wordt er niet snel genoeg begonnen met het organiseren van festiviteiten t.b.v. het jubileum dat voor de deur staat. Daarnaast komt het nogal eens voor dat er mensen onafgemeld afwezig zijn. Daar baalt Herlaar behoorlijk van, omdat dit mede tot gevolg heeft dat er te laat begonnen wordt.

Zijn functie als wedstrijdleider kost hem een paar dagen in de week. Doordat Herlaar graag iets kan aanreiken als er iets gevraagd wordt moeten er allerlei verschillende lijsten gemaakt worden en daar gaat nu eenmaal tijd inzitten.

Ik (F.M.) vind dat de heer Herlaar wel eer van zijn werk heeft, omdat het nog nooit zo goed voor elkaar was als dit jaar.

Belevenissen van een seniele Young Master

Tim Lammens

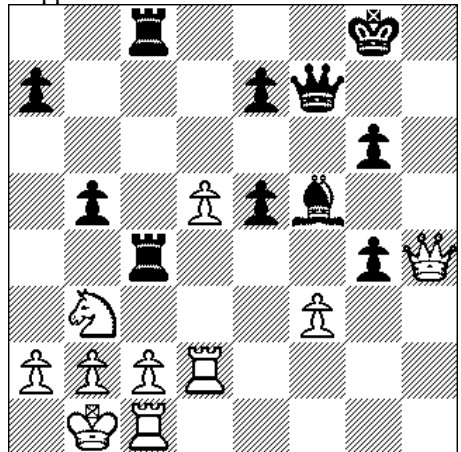
Goed, nu weten we het wel. Het illustere promoteam van onze geliefde schaakvereniging heeft het er inmiddels al duizend keer ingeramd bij iedereen die het al dan niet horen wil: sinds 1 juli heeft ondergetekende de status van FIDE Meester. Sinds deze heugelijke datum heb ik echter nog nauwelijks een fatsoenlijk potje gespeeld. Ik lijk mijn uiterste best te doen om mijn titel zo belachelijk mogelijk te maken.

Hoe dan ook, het nieuwbakken titelhouderschap heeft me in ieder geval al wel een unieke ervaring opgeleverd. Op 28-jarige leeftijd werd ik door Albert uitgenodigd om deel te nemen aan het Open Nederlands Jeugdkampioenschap. Dat "Open" moet je blijkbaar ruim zien. De bedoeling was dat ik de organiserende universiteit zou vertegenwoordigen in de met internationale allure overgoten Young Masters-groep. Uiteraard was ik zeer vereerd. Ik nam de uitdaging dan ook vrijwel à tempo aan. Intussen genoot ik ingetogen van de ironie van deze situatie. De rector zou ongetwijfeld trots zijn op het feit dat zijn universiteit vertegenwoordigd zou worden door een modelstudent als ondergetekende.

Laten we maar meteen ter zake komen. Ik was natuurlijk met afstand de oudste speler van het toernooi. Die status maakte ik volledig waar. Als een seniele ouwe zak schoof ik een week lang mijn houtjes naar schier willekeurige posities. Dit uiteraard in een tempo waarvoor een astmatische slak zich dood zou schamen. Het resultaat van dit alles: maar liefst anderhalf punt uit negen partijen. De lezer vraagt zich wellicht af hoe dit alles heeft kunnen gebeuren...

In ieder geval was de voorbereiding allerminst professioneel te noemen. Deze bestond voornamelijk uit het spelen van het heerschende toernooi van Pardubice, waarover men elders in dit blad de fijne details kan lezen. Ik beperk me voor nu tot een paar wijze woorden van de grote Ozzy Osbourne: "Wine is fine but whisky is quicker".

Op mijn leeftijd herstel je nu eenmaal niet meer zo snel van dergelijke uitpattingen, dus misschien begon ik niet in optimale conditie aan de Young Masters. Maar verder was alles dik in orde. We speelden in het fraaie pand van DGT. Een stijlvolle schaaklocatie met aan de muur stemmige portretten van oude en nieuwe helden. Comfortabele stoelen, onbeperkt koffie en drankjes met een glimlach, wat wil een schaker nog meer? Ook had het lot een interessante tegenstander voor mij in petto: de Oezbeekse grootmeester Anton Filippov.

Wit: Anton Filippov
Zwart: Tim Lammens

Er is een typische rommelige Drakenstelling ontstaan met kansen voor beide partijen. Mijn tegenstander grijpt als eerste mis:

27. Pa5?

Ik zat inmiddels in flinke tijdnood, wat tijdens dit toernooi een slechte gewoonte zou blijven. Met de tekstzet probeert de witspeler mij in verwarring te brengen. Maar nu kan ik op slag winnen.

27... Ta4?

Hier zat wit juist op te hopen. Winnend is 27... Txc2! 28. Txc2 Txc2 29. Txc2 Dxd5 30. Kc1 Lxc2 31. Kxc2 gxf3 en het afgelegen witte paard is geen partij voor de zwarte pionnen. Bijvoorbeeld 32. Dxe7 f2 33. De8+ Kg7 34. De7+ Df7 35. Dxe5+ Kg8 36. Db8+ Df8, gevolgd door promotie van de f-pion.

28. Pc6 Txc6?

Het logische vervolg, maar dit faalt op een simpel tussenzetje. Nog steeds kon ik winnen: 28... gxf3! (valt de dame aan!) 29. Dxe7 (of 29. Pxe7+ Kf8 en het paard gaat verloren) Txc6! 30. Dxf7+ Kxf7 31. dxc6

Tc4 en de zwarte pionnen zijn weer beslissend.

29. Th1! Dg7?

Nu verliest zwart kansloos. Er zat nog een smal pad naar remise in: 29... Kf8! 30. Dh8+ Dg8 31. dxc6 Dxh8 32. Txxh8+ Kg7 33. fxg4! Kxh8 34. gxf5 Tc4! en er ontstaat een remiseachtig toreneindspel.

30. dxc6 gxf3 31. Df2 e4 32. b3 Dc3 33. Dh2 1-0

Vervelend natuurlijk, maar het feit dat ik een toernooifavoriet het mes op de keel kon zetten gaf me genoeg vertrouwen voor het vervolg. In de tweede ronde gaf ik tegen Bram van der Velden echter opnieuw een prachtstelling uit handen, waarna ik nog blij mocht zijn dat hij me in tijdnood niet mat zette. Uiteindelijk eindigde het in eeuwig schaak. Voor wie benieuwd is naar de details van deze partij heeft Bram een leuke videoanalyse gemaakt. Deze is te bekijken op

<http://video.google.com/videoplay?docid=4481800482064617979> Red. Op

video.google.nl zoeken op 'Tim Lammens' ipv deze link overtuigen werkt ook.

De ellende was nog lang niet voorbij. In de derde ronde mocht ik het opnemen tegen Marijn Otte, die net in Dieren zijn eerste IM-norm gescoord had. In een zijvariantje van de Draak koos ik het verkeerde plan, waarna mijn tegenstander mij overtuigend van het bord zette. Behalve dan die ene zet die een vol stuk weg gaf, maar in mijn inmiddels gebruikelijke tijdnoed zag ik het niet en verloor ik in één klap al mijn stukken.

Vanaf de vierde ronde ging het toernooi verder in het sportcentrum van de UT, in het gezelschap van de open jeugdgroepen. Als rechtgeaarde UT-student brak het angstzweet me uit toen ik de met tafeltjes en stoeltjes gevulde sporthal binnenliep, maar de schaaksfeer stelde me snel op mijn gemak. Beter ging ik er echter niet van schaken. Tot en met de achtste ronde voegde ik nog slechts een halfje toe aan mijn puntentotaal.

In de negende en laatste ronde, die tot overmaat van ramp 's ochtends om negen uur begon, werd ik ingedeeld tegen de piepjonge Turk Mustafa Yilmaz. Hij had tot dusver een prima toernooi achter de rug en kon een IM-norm scoren als hij van me zou winnen. Op dat moment niet de meest lastige opgave, zou je zeggen. Maar het liep anders. Ik kwam in een huisvariantje terecht, terwijl mijn tegenstander een zenuwachtige indruk maakte en duidelijk minder goede zetten uitvoerde dan we tot dusver van hem gewend waren. Via een scherp berekende afwikkeling bereikte ik een stelling met een pion meer zonder noemenswaardige tegenkansen. Zou ik dan toch een keertje winnen? Nee hoor, ik sloot het toernooi in stijl af door met mijn

veertigste zet het kostbare kleinood zomaar in te leveren, waarna het remise werd. Precies de uitslag waar we allebei niets aan hadden.

Al met al een harde leerschool, maar het kan nu eenmaal niet altijd kaviaar zijn. En het was wel eens leuk om nader kennis te maken met enkele topschakers van de toekomst. Nu weet ik in ieder geval hoe het is om het een dikke week lang op te nemen tegen dit soort volk...

Het toernooi werd uiteindelijk gewonnen door de man van de eerste ronde: Anton Filippov. Hij beukte zich met grof geweld door het toernooi heen en speelde iedere partij op het scherpst van de snede. Een echte winnaar dus. Op het eerste gezicht een beetje een aparte verschijning met een grijns die in de verte aan Terror Jaap doet denken, maar in werkelijkheid een zeer sympathieke kerel. Andere markante prestaties werden geleverd door Marijn Otte en de jonge Anish Giri, die beiden een IM-norm scoorden. Ook hiervoor hulde.

In de open A-groep wist onze eigen Evert zich naar een fantastische gedeelde eerste plaats te spelen, waarmee hij zich geplaatst heeft voor de Young Masters van volgend jaar. Hier zal hij het ongetwijfeld beter doen dan ondergetekende, die opgelucht is dat hij nu definitief zijn laatste jeugdtoernooi gespeeld heeft...